

Ultima călătorie

În vara anului 1937, cercetătorul britanic, Lewis Milton, un milionar pasionat de oceane, s-a hotărât să plece într-o călătorie în care să cerceteze adâncurile mărilor. Punctul de plecare era portul din Londra.

Acest om cunoscut pentru ideile sale nebunești, dar care uneori duceau la descoperiri geniale, era unul din puținii locuitori ai aceluia oraș care știa să prețuiască cu adevărat minunățiile naturii și care chiar știa să le valorifice. Într-o zi, stimatul domn Lewis se gândi să își adune un echipaj pentru a pleca cât mai repede în acea drumeție. Să găsească oameni dornici să i se alăture nu îi fu greu, pentru că cunostea multe persoane. Echipajul era format din șase oameni: cercetătorul Ronald Amilton și ajutoarele sale Andrew Rumingem și germanul Hans Schwunen, precum și trei milionari de la Clubul de Poker, domnul William Clark, domnul Digory Salvatore și doamna Britany Cowldman. Cercetătorul milionar cumpăra o barcă cu două mii de lire sterline.

În ziua de 7 iunie 1937 pleacă la drum spre nord. Marea învolburată parcă înghitea digurile din piatră. După cinci ore de navigat, au ajuns la două mii de kilometri de o insulă.

Pe cerul azuriu apărură dintr-o dată câțiva nori gri, parcă din plumb, care încărcă atmosfera cu o energie negativă, apăsătoare. Un zgomot puternic se auzi și din cer și din plapuma "grea" de pe cer mii de lacrimi cristaline curgeau. Din acea ploaie liniștită vremea se transformă într-o viforită păgână, cu tunete, fulgere și picuri mari și deși. Marea deveni o capcană mortală pentru cei șapte navigatori. Valurile erau mari, mai bine spus gigante și treceau cu mult de pânzele vaselor și omorau fără milă totul în fața lor. Barca fu aruncată de un val năprasnic la trei metri înălțime, apoi căzu repede ca și un bolovan în marea întindere de apă agitată.

După o oră totul se liniști. O liniște sumbră învăluia imaginea dezolantă: barca scufundată în apă pe jumătate și cu pânzele rupte. Domnul Lewis, care se ținuse de catarg se dezmetici primul. Se uită în jurul său. Deși pe acolo parcă trecuse moartea, printre lacrimile sale reuși să privească apusul ce se reflecta maiestuos în mare precum într-o oglindă. În jur se vedeau dealuri stâncoase, abrupte, fără nici un pic de veselie și fără țipenie de om acolo.

Încercă să își găsească echipajul, dar numai pe doamna Britany o văzu lângă el, scufundată în apă, într-o baltă de sânge, fără suflare. Era el singurul supraviețuitor? Numai marea știa unde sunt ceilalți, numai marea le era mormânt.

Cu ochii în lacrimi, Lewis își dădu ultima suflare. Murise. După câteva ore niște oameni găsiră barca.

Domnul Lewis a avut o viață plină de aventuri, iar în ultima a ajuns unde îi era locul, în Rai.

Dodu Adriana, clasa a V-a B